

[Undervisningsministeren.]

ker inddraget i vurderingen, herunder også de fra lærere og studerende ved Ranum statsseminarium fremsendte udtalelser og de i ansøgningerne foreliggende udtalelser om ansøgenes forhold til lærere og studerende, og ministeriet har ud fra en samlet vurdering af de ovennævnte forhold, af hvilke nogle kun tillader en skønmæssig vurdering, fundet den udpegede ansøger mest alsidigt kvalificeret.

Af *Helge Nielsen* til boligministeren (21. juni 1971):

„Vil ministeren oplyse, om kommunernes adgang til at afvise anmodninger om lån til boligindskud fra ansøgere, der ikke har haft bopæl i kommunen i 2 år, er i overensstemmelse med loven?“

Begrundelse.

I en del kommuner afviser man ansøgere til boligindskudslån, hvis ansøgerne ikke har boet i den pågældende kommune i mindst 2 år. I visse tilfælde drejer det sig om kommuner med et meget stort nybyggeri, herunder Tåstrup kommune, hvor byggeriet i særlig grad er lagt an på tilflyttere. Denne praksis vil betyde, at den mindrebemidlede del af befolkningen afskæres fra at opnå en bolig. Det vil også betyde, at den samme befolkningsgruppe afskæres fra at få del i de fordele, der nu bliver indrømmet ved driftstilskuddene fra landsbyggefondens midler.

Boligminister *Hastrups* svar (29. juni 1971):

Bestemmelserne om kommunal støtte til betaling af beboerindskud i almennyttigt byggeri findes i lov om boligbyggeri kap. XIII, som med det gældende indhold daterer sig tilbage til loven af 8. juni 1967.

Der er særlig gunstige regler for personer med lav indkomst, der søger bolig i nybyggeri, dvs. lejligheder taget i brug efter 1. april 1964. Hvis den boligsøgendes husstandsindkomst ikke overstiger 24.000 kr. har han i princippet ret til at låne hele det beløb, der er nødvendigt til indskuddet, idet kommunalbestyrelsen alene kan nægte at yde lån, hvis den efter en samlet vurdering af lånsøgerens økonomiske og personlige forhold skønner, at han ikke har behov for

dette. Efter boligministeriets opfattelse kan kommunalbestyrelsen ved denne vurdering ikke lovligt tillægge det betydning, om ansøgeren har bopæl i kommunen. Af de fornødne udlånsmidler stilles $\frac{2}{3}$ til kommunernes rådighed af staten.

Ud over de nævnte tilfælde, hvor personer med lav indkomst har ret til lån til indskud i nybyggeri, har kommunerne adgang til at yde lån eller garanti for lån til hel eller delvis betaling af indskuddet, såfremt den boligsøgendes husstandsindkomst ikke overstiger 40.000 kr. Inden for lovens rammer kan kommunalbestyrelsen selv fastlægge sin praksis med hensyn til ydelse af sådanne lån eller garantier. En kommunalbestyrelse kan derfor lovligt beslutte, at denne støtte alene skal ydes til kommunens egne borgere, men efter princippet om ligelig forvaltning over for kommunens borgere er kommunalbestyrelsen afskåret fra at tage hensyn til, hvor længe den boligsøgende har haft bopæl i kommunen.

Af *Hanne Reintoft* til udenrigsministeren (21. juni 1971):

„Under henvisning til at den hidtidige danske placering af ansvaret for krigen i Indokina efter de nye afsløringer af USAs krigsplaner er sket under falske forudsætninger, bedes udenrigsministeren udtale sig om, hvordan den danske befolkning sikres mod, at vor udenrigspolitik føres på grundlag af usandfærdige og fordrejede oplysninger?“

Begrundelse.

Efter offentliggørelsen af en fortrolig rapport i New York Times om USAs Indokina-politik er der fra ansvarlig side rejst krav om at drøfte USAs krig på ny i kongressen, for at befolkningen kan få korrekte oplysninger om baggrunden for de fortsatte krigsudvidelser i Indokina.

I den forløbne folketingssamling har jeg gentagne gange påvist, at USAs krig i Indokina føres på et folkeretsstridigt grundlag, og at fredsforhandlingerne i Paris ustandselig blev saboteret af USA. Som følge heraf har jeg anmodet regeringen om at tage den fejlagtige holdning til USA op til revision, at gøre sin indflydelse gældende over for militærpartneren USA og fritage den danske befolkning for medansvaret for folkekræbet